

Bilag

Den af Inatsisartut vedtagne tekstanmærkning:

Til formålsskonto 24.10 Direkte skatter

"Nr. 7.

Skattestyrelsen bemyndiges til at bortse fra bestemmelsen i § 19 b, stk. 3, i landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om indkomstskat, som ændret ved Inatsisartutlov nr. 11 af 1. december 2021.

Bemærkninger til formålsskonto 24.10 Direkte skatter

"Nr. 7.

Tekstanmærkningen medfører i praksis en tilbagevenden til den tidligere retstilstand for beskatning af frirejser, som var gældende frem til vedtagelsen af Inatsisartutlov nr. 11 af 1. december 2021 om ændring af landstingslov om indkomstskat. Ændringen vedrørte bl.a. beskatningen af værdien af rejser, hvor nogle dage anvendes til erhvervsmæssige formål og andre dage til private formål.

Tekstanmærkningen betyder særligt en suspension af, at de af loven følgende bestemmelser om beskatning af den private del af delvise frirejser, som gennemføres i både privat og erhvervsmæssig interesse. En fornyet politisk vurdering af forholdet tilsiger således, at den nye regel vil være for vanskelige at administrere i praksis i fh.t. det resulterende provenu. Det forventes, at bestemmelsen i § 19 b, stk. 3, ophæves ved en kommende revision af indkomstskatteloven, hvorfor denne tekstanmærkning kun skal være gældende for indkomståret 2023.

Efter tekstanmærkningen bemyndiges Skattestyrelsen til ved ligningen af indkomståret 2022, som gennemføres i 2023, at se bort fra indholdet i § 19 b, stk. 3. For de skattepligtige og arbejdsgiverne med mere indebærer tekstanmærkningen at de, for så vidt angår delvise frirejser, kan anvende de gældende regler i § 19 b, stk. 3, eller de kan anvende den retstilstand, der gjaldt forud for den 1. januar 2022.

Der er tale om en afvigelse fra de gældende regler i landstingslov om indkomstskat, som under indfasningen kan give anledning til udfordringer for Skattestyrelsen, de skattepligtige og arbejdsgiverne m.v.